

URZĄD PATENTOWY

A01d 69/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22979.

Soc. An. Brevetti Borghino
(Vigone, Włochy).

Kl. 45 c, 33/10.

69/18

Targaniec belki nożowej w kosiarkach.

Zgłoszono 1 czerwca 1934 r.

Udzielono 19 marca 1936 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest targaniec belki nożowej w kosiarkach.

Do poruszania belki nożowej w kosiarkach służy korba, której obroty są przenoszone za pośrednictwem targańca. Targaniec ten wykonany jest z drzewa i połączony przegubowo z korbą względnie z belką zapomocą metalowych sprężystych okuć, umocowanych na jego końcach. Noże należy ostrzyć często, np. po upływie jednej lub dwóch godzin, a więc odłączać belkę od targańca i wysuwać z kosiarki. Ponieważ rama maszyny posiada małą stateczność, a wykonanie części ruchomych maszyn rolniczych nie jest skrupulatne, zapobiega się zanadto wielkim naprężeniom targańca i tarcia, jeżeli do jego połączenia z korbą zastosuje się zamiast przegubu czop, naokoło którego obraca się korba; można również prócz czopa zastosować jeszcze połączenie kuliste.

Targaniec według wynalazku niniejszego posiada opisane znane połączenie, jednak na końcu, połączonym z belką nożową, zastosowano urządzenie, umożliwiające łatwe odłączenie belki w celu ostrzenia noży. Odłączenie to nie wymaga stosowania oddzielnego narzędzia. Oprócz tego przy zużyciu części, pracujących wspólnie, luz, powstający pomiędzy temi częściami, zostaje samoczynnie wyrównany zapomocą sprężyny, której napięcie może być regulowane i dzięki której nacisk jednej części połączenia na część drugą jest stale równomierny. Przy wymianie noży lub umieszczaniu belki nożowej zbędne jest ponowne jej nastawianie. Podobne urządzenie do wyrównywania luzu według wynalazku stosuje się również na końcu korbowym targańca.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia targaniec schematycznie, fig. 2 — koniec jego, połączony z belką nożową, w widoku z boku, fig. 3 — w rzucie poziomym, fig. 4 — w przekroju wzdłuż linii IV — IV na fig. 2, fig. 5 — koniec targanica, połączony z korbą, w widoku z boku, a fig. 6 — w rzucie poziomym.

Na fig. 1 litera *A* oznacza koniec targanica *F*, połączony z belką nożową *E* za pomocą głowicy kulistej *D*, a litera *B* — koniec, przyłączony do korby za pomocą przegubu *C*.

Na końcu *A* targaniec jest zaopatrzony w ramiona 1, 2 z żelaza kowalnego, połączone ze sobą za pomocą płytki 3 i śruby 23. Ramię 2 składa się z dwóch części 2 i 2', pomiędzy którymi zastosowano przegub 21, podczas gdy ramię 1 wykonane jest z jednego kawałka. Przeciwnie końce ramion tworzą widełki i zaopatrzone są na końcach w kuliste czasze 11, 22, pomiędzy którymi osadzona jest kulka 31, tworząc połączenie kuliste pomiędzy trzonem a nożem. W tym celu posiada ramię 1 w niewielkim oddaleniu od czaszy 11 otwór dla płaskiego trzpienia 12, który posiada główkę 13, przylegającą do ramienia 1. Trzpień ten przeprowadzony jest przez otwór w ramieniu 2' o nieco większej szerokości niż szerokość trzpienia, a koniec tego ostatniego, wystający poza ramię 2', posiada podłużny otwór 14. Na śrubie 23 obraca się haczyk 4, którego zagięty koniec 41 wsuwa się w otwór 14. Koniec ten posiada kształt klina (fig. 4), tak iż przy wsuwaniu go w otwór 14 jedna jego powierzchnia przesuwana się w tym otworze, a jego powierzchnia przeciwna odchyła ramię 2' w kierunku ramienia 1, dociskając czasze 11, 22 do kuli 31. Opisane działanie końca 41 osiąga się dzięki sprężynie 5, nasuniętej na śrubę 23, której wolny koniec 51 działa na ramię haczyka 4.

Można więc odłączyć belkę nożową *E* od trzonu *F*, przyczem zbędne jest stosowanie oddzielnych narzędzi. Jeżeli miano-

wicie obrócić ręką haczyk 4 tak, iż koniec 41 zostanie wysunięty z otworu 14, to można ramię 2' obrócić naokoło przegubu 21, wskutek czego połączenie kuliste 11, 22, 31 zostaje rozluźnione. Obrócenie haczyka 4 wbrew działaniu sprężyny 5 ułatwia otwór 42 na końcu drążka, w który wsuwa się odpowiedni pręt żelazny. Nacisk czasz na kulę jest stale równomierny i zostaje utrzymywany dzięki sprężynie 5, działającej za pośrednictwem końca 41 na ramię 2'.

Na końcu *B* posiada targaniec łożysko *C*, zaopatrzone w nasadę 8, która zostaje zamocowana pomiędzy wypukłymi czaszami kulistymi 61, 71, wchodzącymi w odpowiednie wydrążenia nasady 8. Czasze 61, 71 są umocowane na końcach widełek, składających się z dwóch płaskich ramion żelaznych 6, 7, przymocowanych do trzonu *F*. Ramię 6 składa się z dwóch części 6, 6', pomiędzy którymi zastosowano przegub 62, tak iż część 6' może być zbliżana do ramienia 7 lub oddalana od niego. Przez otwory w czaszach 71, 61 i w nasadzie 8 przeprowadzony jest czop 9, którego średnica jest nieco mniejsza niż średnica otworów, a na czop ten nasunięta jest sprężyna 91, a mianowicie pomiędzy częścią 6' a nakrętką 92, umieszczoną na gwintowanym końcu czopa 9. Umożliwia to regulowanie napięcia sprężyny, ustalanego za pomocą odpowiedniego trzpienia. Osiąga się więc regulowany nacisk czasz 61, 71 na nasadę 8, stale równomierny, wyrównujący samoczynnie luz w połączeniu kulistym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Targaniec belki nożowej w kosiarkach, zaopatrzone na końcu, połączonym z tą belką, w przegub kulisty, składający się z kuli, połączonej na stałe z belką nożową, i dwóch czasz kulistych, które otaczają tę kulę i mieszczą się na końcach

dwóch ramion, przymocowanych do targańca i tworzących widełki, znamieny tem, że jedno z ramion składa się z dwóch części (2, 2'), połączonych przegubem (21), dzięki czemu czasza (22), znajdująca się na końcu tego ramienia, może być wychylana w kierunku ramienia drugiego (1) względnie w kierunku przeciwnym.

2. Targaniec według zastrz. 1, znamieny tem, że do przyciskania czaszy (22), znajdującej się na ramieniu (2'), do kuli (31) służy klinowaty koniec (41) haczyka (4), przymocowanego do targańca, przyczem koniec ten wchodzi w otwór (14) trzpienia (12), połączonego na stałe z jednym ramieniem (1), naciskając na drugie jego ramię (2') zapomocą sprężyny (5), przytrzymującej wskazany koniec w otworze (14) trzpienia.

3. Targaniec według zastrz. 1 i 2, którego koniec, połączony z korbą, posiada łożysko z nasadą, umieszczoną pomiędzy dwoma ramionami, przymocowanymi do targańca i zaopatrzonymi na wystających końcach w wypukłe czasze kuliste, wchodzące w odpowiednie zagłębienia nasady, znamieny tem, że jedno z ramion składa się z dwóch części (6, 6'), połączonych przegubem, przyczem wolny koniec tego ramienia wraz z czaszą (61) jest przyciskany do nasady (8) zapomocą sprężyny (91), nasadzonej na czop, przepuszczony przez wskazane czasze i nasadę.

Soc. An. Brevetti Borghino.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

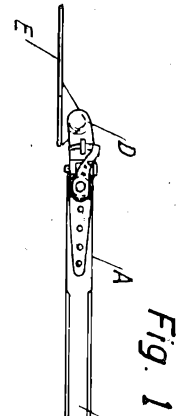

Fig. 1

Fig. 2

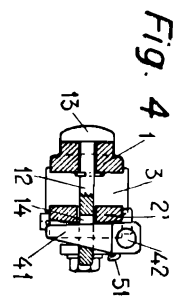
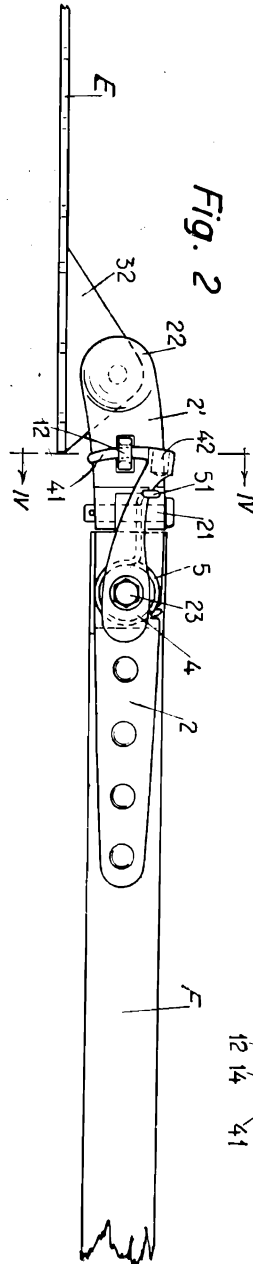

Fig. 4

Fig. 3

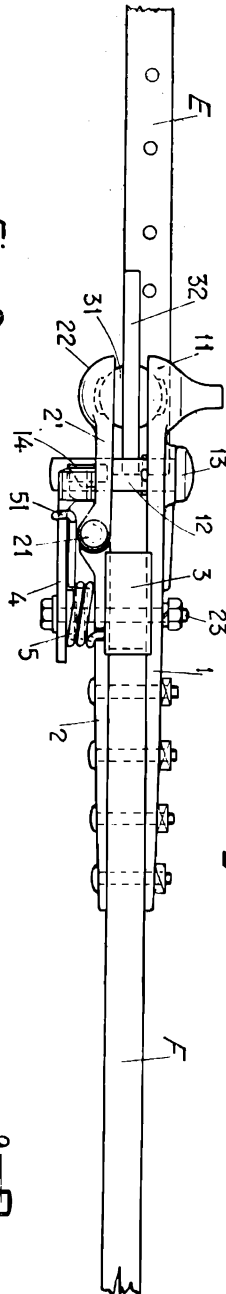

Fig. 6

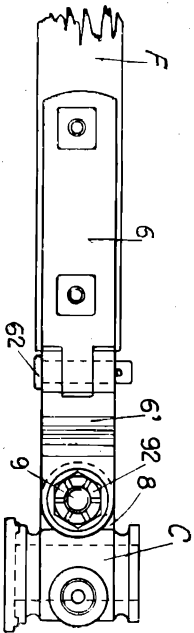

Fig. 5

